

Pystytetty on pyhäkkö,
pihamaalle vanha sauna,
hirret harmajat rosoiset,
pärekatto sammaleinnen.
Vaan minulle kuin palatsi,
uupuneelle paikka parhain.
Savu sankka sauhuaapi,
puut ne paukkuen palavi,
pata musta muurin päällä,
löylyvettä lämmitellen.

Lämpö kun katossa asti,
helle räppänän tasolla,
viskon vettä kuuppasella,
annan kiukahen kihistä,
häkälöylyjen hurista.

Onpa lysti letkotella,
laiskotella lautehilla,
tuoksuaapi tuore vasta,
koivun raikkahat aromit.
Vastan kanssa rapsutellen
huiskin kauas murhemielen,
harmit kaikki karkoittelen.
Loiskin vettäkin surutta,
olen puhtoinen, punakka.

Eteisessä vilpolassa
pyyhkehellä hankaelen,
istuksin ja nautiskelen.
Ei oo kiire kintereillä,
eikä hoppu hartioilla,
onnelassa kun omassa
olla saan ja mietiskellä.